

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N°. 34.

Udgivet 15de August.

1894.

Kongelig Resolution

9 Aug.

af 9de August.

1. I Genhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Hobøl Herred, Smaalenenes Amt, under 22de Januar, 11te April og 16de Juni 1894 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.
2. Den Kongelige Resolution af 30te August 1880, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadevorden og Rolighedsforstyrrelse m. V. blev gjorte gjældende for Hobøl Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

De stadfæstede Politivedtægter er saalydende:

§ 1. Paa offentlig Bei, hvorunder i denne Vedtægt er indbefattet enhver Bei eller Afdømt, der er aaben for almindelig Færdsel, maa ikke Døløb eller Sammenstimlen af Folk finde Sted, hvorved den offentlige Orden forstyrres, eller Færdjelen hemmes.

§ 2. Paa offentlig Bei, langs dens Kanter og Skraaninger maa der ikke foregaa Spil, Slagsmaal, Skrigen, Raaben, uanstændig Sang eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Afdærd, hvorved den offentlige Orden forstyrres eller de Forbipasserende eller Omkringboende forulempes.

§ 3. Ingen maa uden fyldestgjørende Grund banke paa anden Mands Port, Dør eller Vindu eller foretage lignende Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres.

§ 4. Den, der paa offentlig Bei ved sin Afdærd tydelig giver tilkjende, at han er i beruset Tilstand, og derunder ved Ord eller Værd fornærmer Andre, straffes efter nærværende Vedtægt.

§ 5. Kjørende eller Ridende er altid pligtige til at udvise behørig Forsigtighed, navnlig naar de møder nogen.

§ 6. Forpændte eller løse Heste, som ikke kjøres af særskilt Kjørefærl, skal altid paa rodelagte Veie være forsvarelig bundne

9 Aug. til det foregaaende Rjøretoi eller ved tilstrækkelig lang Tom føres af den, som hører dette.

§ 7. Naar Hunde viser sig glubste eller bidste eller har den Vane at forulempe Mennesker eller Heste ved at gjo ad dem eller fare mod dem, skal Eieren efter Politiets nærmere Bestemmelse holde saadanne Hunde bundne eller forshnede med forsvarelig Mundkurv.

Tisper maa i Løbetiden holdes inde af Eieren, saasnart denne bliver vidende om, at de er løbste.

§ 8. Offentlig Sammentomst til Afholdelse af Dans maa ikke finde Sted uden forudgaaende Anmeldelse til Lensmanden, som kan paabyde dens Ophør kl. 12 Midnat.

§ 9. Overtrædelse af nærværende Vedtagts Bestemmelser bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anse med Boder fra Kr. 2,00 — to Kroner — til Kr. 800,00 — otte Hundrede Kroner —, der tilfalder Herredskassen.

9 Aug.

Kongelig Resolution

af 9de August.

1. I Genhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtagter for Rigets Herreder meddeles Stadsfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Dnsø Herred, Smaalenenes Amt, under 12te Februar og 29de Juni 1894 fattet Beslutning til Politivedtagter for bemeldte Herred.

2. Den Kongelige Resolution af 12te September 1863, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeorden og Rolighedsforstyrrelse m. V. blev gjorte gjældende for Dnsø Præstegjeld, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtagter træder i Kraft.

De stadfæstede Politivedtagter er saalydende:

§ 1. Paa offentlig Bei (hvorunder i denne Vedtægt ogsaa er indbefattet Plads, der er aaben for almindelig Færdsel) maa ikke Oplob eller Sammenslimling af Folk finde Sted, hvorved den offentlige Orden forstyrres eller Færdselen hemmes.

§ 2. Paa offentlig Bei eller langs dens Kanter og Skraaninger maa der ikke foregaa Spil, Slagsmaal, Skrigen, Raaben, høirostet Sang eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Udfærd, hvorved den offentlige Ro forstyrres eller de Forbipassende eller Omkringboende forulempes.

§ 3. Ingen maa uden syldstgjørende Grund banke paa anden Mands Port, Dør eller Vindu, ringe paa Port- eller Dør-

flokke eller foretage lignende Handlinger, hvorved Beboerne for 9 Aug.
styrres.

§ 4. Ingen maa paa offentlig Vej eller udover samme skyde med Bøsse eller lignende, afbrænde Fyrværkerisager, Krudt eller eksploderende Gjenstande af noget Slags, ei heller faste Sten, Snebolde eller andet, hvorved Skade kan forvoldes, eller den, som færdes paa Veien, fortrædiges. Ved Mineringsarbejder paa eller i Nærheden af offentlig Vej eller i Nærheden af beboet Hus maa tilbørlig Forsigtighed iagttages.

§ 5. Ingen maa paa offentlig Vej vise nogen forargelig eller uanstændig Opførsel saasom ved uanstændige Ord eller Lader, ved uanstændig Blottelse af Legemet eller paa lignende Maade.

§ 6. Den, der paa offentlig Vej ved sin Udsærd tydelig giver tilkjende, at han er i beruset Tilstand, og derunder ved Ord eller Lader fornærmer Andre, straffes efter nærværende Bedragt, hvorhos han kan sættes i Fængsel, indtil han vorder ædru.

§ 7. Forpændte Kjøreredskaber maa kun holde paa Steder, hvor de ikke standser Færdselen, og stedse saa langt til Siden af Kjørebanelen, som muligt.

§ 8. Kjørende eller Ridende er altid pligtige til at udvise behørig Forsigtighed, navnlig naar de møde nogen.

§ 9. Kjøreredskab med Læs skal være forsvarlig læsset, og det maa ikke overlæseses saaledes, at det lettelig er udsat for Væltning eller at det Paalæsede falder af eller at der iøvrigt kan bevirkes Skade eller Ulempe.

§ 10. Paa Vinterføre er de Kjørende pligtige at anbringe Bjælder eller Klover paa sine Heste, saa at man i tilbørlig Afstand kan høre deres Komme.

§ 11. Forpændt Hest, som ikke kjøres af særskilt Kjørefarl, skal altid være ophidslet, hvorhos den, der har at passe samme, stedse maa iagttage al mulig Forsigtighed, saa Skade eller Ulempe ei forvoldes andre Rejsende.

§ 12. Det er forbudt at lade Heste eller Kreaturer drives løse paa offentlig Vej uden forsvarligt Tilsyn.

§ 13. Naar Hunde viser sig glubste eller bidste eller har den Bane at forulempe Mennesker eller Heste ved at gaa ad dem eller fare imod dem, skal Eieren efter Politiets nærmere Bestemmelse holde saadanne Hunde bundne eller forsynede med forsvarlig Mundkurv. Det samme gælder om Hunde, som Politiet af Hensyn til deres Størrelse eller Race finder at kunne være farlige. Ingen maa hidse Hunde paa nogen eller undlade at holde sin Hund tilbage, naar den i hans Paasyn anfalder nogen. Det er ligeledes forbudt at tirre Hunde eller hidse dem sammen paa offentlig Vej.

§ 14. Tisper maa i Løbetiden holdes inde af Eieren, saa snart denne bliver vidende om, at de er løbte. Hunde, som løber omkring uden at ledsage nogen, og hvis Eier ikke kendes, kan af

9 Aug. Politiet opbringes, hvorefter de fremlyses i offentligt Blad. Saa-
fremt ingen Eier melder sig inden 14 Dogn efter Fremlysningen,
kan Politiet lade Hunden dræbe eller sælge.

§ 15. Enhver, som driver Restauration eller anden offentlig
Beverting med Spiise- eller Drikkevarer, skal, forsaavidt det staa-
er ham, sørge for, at der i de dertil benyttede Lokaler intet fore-
falder, som strider mod Orden og Sammelighed. Ingen maa paa
offentligt Bevertningssted gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende
Udsærd, hvorved andre Gæster, Bærtten, dennes Familie eller Tje-
nere fortrædiges eller andre af Husets Beboere eller Omboende
forstyrres, ei heller i andre Maader vise en uanstændig eller for-
argelig Opførsel.

§ 16. Offentlig Sammenkomst til Afholdelse af Dans eller
anden Lystighed maa ikke finde Sted uden forudgaaende Anmeldelse
til Lensmanden, som kan paahyde dens Ophør Kl. 10 Aften.

§ 17. Offentlige Bevertnings- og Forlystelsessteder lukkes Kl.
11 Aften.

§ 18. Overtrædelse af nærværende Vedtagts Bestemmelser
bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffe-
bud, at anse med Boder fra 2 — to — til 800 — otte Hun-
drede Kroner, der tilfalder Herredskassen.

9 Aug.

Kongelig Resolution

af 9de August.

Approbation i Henshold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sund-
hedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af
Kommunebestyrelsen for Nordre Lands Herred i Kristians Amt
under 30te Oktober 1893 og 5te Juni 1894 fattede Beslutninger
om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundheds-
væsenet inden Herredet, saalydende:

§ 1. Tomten for ethvert herefter opførendes Baaningshus
skal være paa et tørt eller tilstrækkeligt afgrøftet Sted. Huset skal
staa paa en mindst 16 cm. høi forsvarlig tættet Grundmur. Gaards-
rummet skal planeres saaledes, at der ikke kan danne sig Vand-
samlinger lige ved eller under Huset.

§ 2. Ethvert herefter opført Baaningshus skal indeholde
mindst 2 med Dør forbundne Værelser, hvoraf det ene bør være
forsynet med Skorstien. Ethvert Beboelsesrum skal være mindst 2,2
Mtr. høit fra Gulv til Tag, i Værelser med Loft og i Spærre-
stuer 1,9 Mtr. fra Gulv til Jævnvæg samt være forsynet med
mindst 1 Slagvindue. Gulvet i underste Etage skal være tæet og

trækfrit. Grundeieren er ansvarlig for, at Huse paa hans Grund 9 Aug. herefter opføres i Overensstemmelse hermed.

§ 3. Vandhus, Stald, Fæhus og Grijskus skal herefter ikke opføres nærmere Baaningshus end 10 Meter og have saadan Beliggenhed, at derfra ikke er Afløb til Bæk eller Brønd, hvorfra Drikke- eller Madvand tages. Desuden skal, hvor klyngevis Bebyggelse finder Sted langs offentlig Vej, Vandhus, Grijskus og Affaldsdynger ikke lægges nærmere denne end 12 Meter. For hver Bruger paa Gaard eller Plads skal være et Vandhus. Under Vandhuset skal jævnlig paafyldes Afse, Kalk og lignende, saa at Stank ikke opstaar.

§ 4. Benyttes Køgeovn eller Komsur i Beboelsesrum, skal den være forsynet med Røppe eller anden Indretning, der leder Dampen ud i det Fri.

§ 5. Findes beboet Hus eller Forsamlingslokale skadeligt for Sundheden paa Grund af Tugtighed, Urenlighed, Oversfyldning af Menneſter, slet Ventilation eller lignende, kan Sundhedskommissionen paalægge Bedkommende at rette Manglerne inden en given Frist og forbyde Rummets Afbenyttelse, indtil dette er skeet.

§ 6. I Brønd, hvorfra Drikke- eller Madvand tages, maa ikke vaskes, spildes nogen Slags Urenlighed eller foretages Noget, hvorved Vandet forurennes. Det samme gjælder Bæk og mindre Elve, hvorfra Drikke- og Madvand tages, medmindre Forurenselsen finder Sted nedenfor de almindelige Hentesteder for Vand.

§ 7. Affald, Feieskarn, Skyllevand eller anden Urenlighed maa ikke henlægges nærmere Baaningshuset end 6,3 Mtr.; dog kan en kortere Afstand tillades for Skyllevand om Vinteren. Hvor Rønder benyttes til Bortskaffelsen, maa disse holdes rene.

§ 8. Ingen Bedrift eller Næring maa foregaa paa saadan Maade, at derved smitsom Sygdom udbredes; saaledes maa der i Herredet ikke drives Handel med udenbygdsfra indførte brugte Gang- eller Sengklæder, uden at disse ere desinficerede, og der for Sundhedskommissionen fremlægges Attest herfor; heller ikke er det Handlende tilladt at indpakke Mad- og Klædesvarer uden i rent Papir. Gamle Aviser etc. maa hertil ikke benyttes.

§ 9. Hvor Hotelbedrift drives, skal Affaldet henlægges i Privetbingen eller anden lukket Binge eller i Kompost, der maa ligge mindst 15 Meter fra Beboelseshuset. Privetet skal være indrettet med vandtæt Kasse eller Tønde, der sættes paa vandtæt Underlag. Indholdet i disse skal om Sommeren daglig, og ellers saa ofte som behøves, paastroes Afkølf, Kalk eller tør Myrjerd i tilstrækkelig Mængde, saa Stank undgaaes, samt bortbringes saa ofte, at ingen Oversfyldning sker, og mindst en Gang hver 14de Dag. Privetets Sæder og Gulv ligesom samtlige Gulve i Hotellets Bærelser og Gange vaskes — ikke blot feies — i Sommermaane-

9 Aug. derne hver Morgen. Gaardsrummet og Veien foran Hotellet skal til enhver Tid holdes rene.

§ 10. Ved Bygninger, hvor der jævnlig samles mange Menneſter — Hoteller, Logishuſe etc. —, ſkal der forefindes henſigtsmæssige Urinſteder, der holdes tilbørlig rene og fri for Stank.

§ 11. Ved Sygdomstilfælde, der indtræffe blandt Tilreisende i Hoteller, Gjæſtigverſteder, Logishuſe etc., ſkal Værten ſøge at ſtaffe ſig Kundſkab om, hvorvidt Sygdommen er af ſmitſom Art, og, hvis dette er Tilfældet, eller hvor der er Tvivl, ſtrax gjøre Anmeldelse til Sundhedskommiſſionens Ordſører eller nærmeste Læge.

§ 12. Nadsler ſkal nedgraves paa Steder, der ligge fjernet fra bebygget Grund og dertil ikke have Vandſløb.

§ 13. I Skolelokaler ſkal Gulvene daglig feies, og overſkvettes de med Vand, førend Feiningen foregaar; Pulte, Bænke og Rader afſtorres daglig med en vaad Klud. Vaskning af Gulvene ſkal foregaa to Gange i Ugen og forøvrigt oftere, om Læreren maatte finde det fornødent.

§ 14. Sundhedskommiſſionen kan forbyde Salg af bedærvede Drikke- og Madvarer ſamt umoden Frugt og i fornødent Fald beſørge ſamme tilintetgjort.

§ 15. Perſoner fra fremmede Kommuner maa ikke modtages til Forpleining i Bygden, uden at de ere forſynede med Lægeatteſt for, at de ikke lider af ſmitſom Sygdom.

§ 16. Afvigeliſer fra Vedtægterne kan finde Sted, naar Sundhedskommiſſionen finder det nødvendigt.

§ 17. Det paalægges Sundhedskommiſſionens Medlemmer at paaſe Vedtægterne overholdte ſamt i Tilfælde at annelde Overtrædelſer for Politiet.

§ 18. De af Nordre Lands Herredsstyrelſe under 7de Juli 1880 vedtagne Sundhedsvedtægter træde ud af Kraft, ſaaſnart nærværende Vedtægter have erholdt kongelig Approbation.

9 Aug.

Kongelig Plakat

angaaende norſke Fartøiers Forpligtelſe til at medtage Sjøfolk, der hjemſendes ved norſk Konſuls Foranſtaltning.

Vi Oſcar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt:

§ 1. Den norſke Fartøier ved Lov om Sjøarten af 20de Juli 1893 § 34 paalagte Forpligtelſe til at medtage norſke, og

under Forudsætning af Reciprocitet ogsaa svenske Sjøfolk, skal tillige 9 Aug.
paahvile dem med Hensyn til andre fremmede Sjøfolk, der efter
Traktat skal hjemsendes ved norsk Konsuls Foranstaltning.

§ 2. Naar Sjøfolk, der efter Foranstaltning af vedkommende
Konsul eller Vicekonsul skal hjemsendes, medtages af norske Skibe,
bliver herfor at erlægge følgende Betaling for Kost og Passage
beregnet pr. Dogn:

for en Matros med Seilskibe for en Skipper, Styrmand eller

Kr. 1,30

Mastinist Kr. 1,80.

med Dampskibe Kr. 2,00

Kr. 3,00.

Departementet for det Indre kan i særegne Tilfælde tilstaa
en Forhjielse i den ovenfor fastsatte Godtgjørelse indtil en Fjerde-
del. Betalingen beregnes fra den Dag Sjømanden af Konsulen er
sendt ombord i Fartøiet, og indtil dets Ankomst til den Havn,
hvorhen Sjømanden skal medtages.

§ 3. Forat erholde udbetalt den ham efter Ovenanførte til-
kommende Betaling har Vedkommende, forsaavidt Fartøiet har bragt
Mandskabet til norsk (eller svensk) Havn, at indsende til Departe-
mentet for det Indre det Føreren meddelte Konsulscertifikat, hvori
udtrykkelig skal anføres, til hvilken Havn Sjømanden skal medtages,
samt fra hvilken Dag Betalingen løber. Certifikatet skal derhos af
Indrulleringen eller af Toldvæsenet være paategnet en Bevidnelse
om, paa hvilken Dag Fartøiet ankom til den i Certifikatet bestemte
Havn, samt at Sjømanden medfulgte.

Skal Sjømanden medtages til anden udenrigsk Havn end
svensk, bliver Betalingen at beregne, indtil han afleveres til Kon-
sulen, som i dette Tilfælde udbetaler Fartøiets Fører den ham til-
kommende Godtgjørelse og indsender Regning over sit Udlæg til
Departementet for det Indre.

§ 4. For den anførte Godtgjørelse er vedkommende Skibs-
fører forpligtet til at forskaffe de Sjømænd, som det paalægges ham
at medtage, forsvarelig og tilstrækkelig Skibskost samt til at anwise
dem Soverum, der er tilstrækkelig beskyttet mod Veiret. Vægrer
en Skibsfører sig for at efterkomme Konsulens Anmodning om at
medtage Sjøfolk, skal Konsulen, dersom han finder denne Vægring
ugrundet og paa Grund af samme nødes til enten at lade Sjø-
manden opholde sig længere Tid paa Stedet eller fremsende dem
paa anden mere bekostelig Maade, herom afgive Indberetning til
Departementet for det Indre, forat Ansvar kan blive gjort gjæl-
dende mod vedkommende Skibsfører. En Skibsfører bør i Almin-
delighed ikke uden at udsætte sig for saadant Ansvar kunne vægre
sig for at medtage en Sjømand for hver 50 Tons af Fartøiets
Drægtighed. Dog skal rutegaaende Dampskibe, som i et Kalender-
aar for den ovenomhandlede Godtgjørelse har medtaget fem Gange
saa mange Sjøfolk, som de ifølge nærværende Paragraf er forplig-
tede til i Forhold til deres Drægtighed at medtage paa en enkelt

- 9 Aug. Rejse, være berettigede til for det overskydende Antal foruden den i § 2 fastsatte Godtgjørelse at beregne Betaling som for almindelige Passagerer paa 2den Plads for Skibsførere, Styrmand eller Maskinister og paa Dæksplads for Matroser og Fyrbødere.

§ 5. Det i § 2 anførte Regulativ kommer ogsaa til Anvendelse med Hensyn til skibbrudne norske Fartøiers Besætninger, som af norsk Fartøi optages paa Havet og indbringes enten til fremmed Havn eller her til Landet.

§ 6. Nærværende Plakat træder i Kraft den 1ste Januar 1895. Fra samme Tid ophæves Rgl. Plakat af 10de November 1860 angaaende Godtgjørelse for Hjembringelse af Sjømænd og Rgl. Plakat af 21de Februar 1885 indeholdende Forandring i og Tillæg til sidstnævnte Plakat.

Givet paa Stockholms Slot den 9de August 1894.

Under Vor Høand og Rigets Segl.

D s c a r.

(L. S.)

Hagerup.

Lehmann.

9 Aug.

Kongelig Resolution

af 9de August.

J Medhold af Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjerde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Approbation paa en af Herredsstyrelsen i Gjesdals Herred, Stavanger Amt, i Møde den 4de Juni d. A. fattet Beslutning, saalydende:

Inden Gjesdal Herreds Grænser skal det være forbudt at anvende Pigtraad til Gjerde i mindre Afstand fra Marken eller i Tilfælde Vandfladen end Mtr. 1,50 (en Meter og femti Centimeter).

9 Aug.

Kongelig Resolution

af 9de August.

J Medhold af Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjerde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Approbation paa en af Herredsstyrelsen i Roan Herred, Søndre Trondhjems Amt, i Møde den 18de Mai d. A. fattet Beslutning om, at det inden Herredet skal være forbudt at anvende Pigtraad til Gjerde.

Kongelig Kundgjørelse

angaaende Indkomstskat til Statskassen i Budgetaaret fra 1ste Juli 1894 til 30te Juni 1895.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: Saasom Storthinget under 17de denne Maaned har fattet saadan Beslutning angaaende Indkomstskat til Statskassen i Budgetaaret fra 1ste Juli 1894 til 30te Juni 1895:

§ 1. For Budgetaaret fra 1ste Juli 1894 til 30te Juni 1895 erlægges Skat til Statskassen med to og to Trediedeles af Hundrede af Indtægt af Formue og med to af Hundrede af anden Indtægt.

§ 2. Af den udfundne Indtægt regnes den Del, der udgjør 5 pCt. af den antagne Formue, som Formuesindtægt.

Til Udbringende af den ved § 1 paabudne Skat paa Indtægt af Formue bliver saadan Indtægt ved Vigningen at beregne med et Tillæg af en Trediedel og derefter at skatlægge som anden Indtægt samt underet med denne efter de i nærværende Skattebeslutning indeholdte Bestemmelser.

§ 3. Enhver, der er bosat eller har Eiendom eller Næringsdrift i Riget, er med de Undtagelser, som følger af nedenstaaende §§ 5, 6 og 8, pligtig til at svare Skat til Staten af sin Indtægt. Ligeledes er den, som ikke har Bopæl i Riget, men nyder Løn eller Pension af den norske Stat, skattepligtig af den Indtægt, han saaledes oppebærer.

§ 4. Med Hensyn til Stedet for Skatfrivningen gjælder følgende Bestemmelser:

- a. I Regelen skatlægges enhver Skattepligtig i det Skattedistrikt, hvor han har fast Bopæl ved Udgangen af September Maaned i Skatteaaret.
- b. Unavngivne Interessentskaber og Indretninger, der driver nogen Virksomhed, som kaster Indtægt af sig, betragtes som skattepligtige Personer og ligger i Skat paa det Sted, hvor Bestyrelsen har sit Sæde. For unavngivne Interessentskaber, der driver Skibsrederi, kommer denne Bestemmelse, forsaavidt deres Skibsrederi angaar, kun til Anvendelse paa den Del af Interessentskabskapitalen, som tilhører Stedets Indvaanere eller Udlændinge.
- c. Skattepligtig Indtægt af Eiendom eller Virksomhed, der tilflyder Personer, som ikke har fast Bopæl her i Riget, eller udenlandske Selskaber, skatlægges i det Distrikt, hvor Eiendommen er beliggende eller Virksomheden foregaar. Har nogen, der af den norske Stat oppebærer Løn eller Pension, hvoraf han er skattepligtig, taget Ophold i Udlandet, skatfrives han i Kristiania Skattedistrikt.

9. Aug. d. Opstaar der Tvist om, i hvilket Distrikt en Person skal skat-
skrives, afgjøres Sagen af vedkommende Regjeringsdeparte-
ment.

§ 5. Fritagelse for Skat gjælder i samme Udstrækning som
for Formue- og Indtægtskat til Kommunen bestemt ved Lands-
skattelovens §§ 25 og 26, Byskattelovens §§ 17 og 18, dog saa-
ledes, at milde Stiftelsers Indtægt i sin Helhed er fritaget for
Statskatten.

§ 6. Den mindste aarlige antagne Indtægt, der inddrages
under Beskatning, er Kr. 1000,00.

§ 7. Ved Ansættelse til Stat henføres de Skattepligtige efter
det Antal Personer, som de foruden sig selv og Egtfælle har at
forsørge, til 4 Klasser, saaledes at:

1ste Klasse omfatter dem, der ikke har nogen at forsørge;

2den Klasse dem, der har 1—3 Personer at forsørge;

3die Klasse dem, der har 4—6 Personer at forsørge;

4de Klasse dem, der har 7 eller flere Personer at forsørge.

De Personer, der i nævnte Henseende bliver at medregne, er
den Skattepligtiges Børn — egne eller antagne —, Forældre, Sø-
skende og andre Beslægtede og Besvogrede, forsaavidt de erkendes
at have billigt Krav paa Forsorgelse af den Skattepligtige og der-
hos af ham virkelig forses.

Unavngivne Interessentfaber og deslige Indretninger henfø-
res til 1ste Klasse.

§ 8. I enhver af de i § 7 nævnte Klasser skal et vist Be-
lob af den Skattepligtiges Indtægt være skattefrit.

Den skatbare Del af Indtægten ansættes efter følgende Tabel:

9 Aug.

Antagen Indtægt.	Skatbar Indtægt.			
	I 1ste Klasse.	I 2den Klasse.	I 3die Klasse.	I 4de Klasse.
Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
1 000	400	220	120	60
1 100	500	280	180	80
1 200	600	360	240	140
1 300	700	440	300	200
1 400	800	520	360	260
1 500	900	600	420	320
1 600	1 000	680	480	380
1 700	1 100	760	560	440
1 800	1 200	840	640	500
1 900	1 300	920	720	560
2 000	1 400	1 000	800	620
2 100	1 500	1 100	880	680
2 200	1 600	1 200	960	760
2 300	1 700	1 300	1 040	840
2 400	1 800	1 400	1 120	920
2 500	1 900	1 500	1 200	1 000
2 600	2 000	1 600	1 280	1 080
2 700	2 100	1 700	1 360	1 160
2 800	2 200	1 800	1 440	1 240
2 900	2 300	1 900	1 520	1 320
3 000	2 400	2 000	1 600	1 400
3 100	2 500	2 100	1 700	1 480
3 200	2 600	2 200	1 800	1 560
3 300	2 700	2 300	1 900	1 640
3 400	2 800	2 400	2 000	1 720
3 500	2 900	2 500	2 100	1 800
3 600	3 000	2 600	2 200	1 880
3 700	3 100	2 700	2 300	1 960
3 800	3 200	2 800	2 400	2 040
3 900	3 300	2 900	2 500	2 120
4 000	3 400	3 000	2 600	2 200

Af enhver højere Indtægt er det skattefrie Beløb i 1ste Klasse Kr. 600,00, i 2den Klasse Kr. 1 000,00, i 3die Klasse Kr. 1 400,00, i 4de Klasse Kr. 1 800,00.

Svarer en Skattepligtigs Indtægt ikke til et af de i Tabellen opførte Tal, bliver den at henføre til det nærmeste af disse. Indtægt over Kr. 4 000,00 afrundes til nærmeste med 100 hele Tal.

9 Aug. Falder Indtægtssummen midt imellem to Tal, henføres den til det laveste.

§ 9. Iøvrigt bliver Skatten at udligne efter Bestemmelserne i gjældende Lov om Stat paa Indtægt og Formue til Stat og Kommune.

Saa ville Vi herved naadigst befale denne Beslutning bragt i Udøvelse.

Givet paa Stockholms Slot den 9de August 1894.

Under Vor Haand og Rigets Segl.

Oscar.

(L. S.)

Hagerup.

J. Christiansen.
konst.

10 Aug

Sjælfste Resolution

af 10de August.

I Genhold til Lov om Sildefiskerierne af 26de Juni 1893 anordnes et særskilt Opsyn for Sildefiskeriet i Nordlands Amt, hvilket Opsyn dog kun skal træde i Virksomhed under ekstraordinære Forhold, og naar Fisket koncentrerer sig i en enkelt Fjord eller i et enkelt Herred. I Distrikter, hvor saadant Opsyn er anordnet, kan ogsaa bestikkes en ekstraordinær Dommer.

Departementet for det Indre bemyndiges til at bestemme, hvorvidt Opsynet skal træde i Kraft, og i Tilfælde for hvilken Tid og i hvilke Distrikter inden Amtet.

Alt Opsynet er traadt i Virksomhed, bliver strax at bekendtgjøre paa hensigtsmæssigste Maade.

Opsynschefen, der bestikkes af Departementet for det Indre, som ogsaa bestemmer hans Godtgjørelse, har som Politimyndighed at paase god Skik og Orden under Fisket, samt at vaage over Lovgivningens Overholdelse. Han udøver selvstændig Baatalemyndighed i den Udstrækning, hvortil der er Afgang efter § 32 i oven citerede Lov.

I Sager angaaende andre Lovovertrædelser har han, foruden at fungere som Ordenspoliti, Myndighed til at anstille Efterforskning, og herunder i Tilfælde foranstalte Retsmøde afholdt, hvorefter Sagerne overgaar til Distriktets ordinære Myndigheder.

De heromhandlede Sager kan af Opsynschefen anhängiggøres saavel for Distriktets almindelige Domstole som for den ekstraordinære Dommer.

Distriktets ordinære Politimyndigheder skal være forpligtede 10 Aug. til at behandle saavel Sager, der ikke af Opsynschefen optages til Behandling, som Sager, der af ham oversendes dem.

Saafermt Ansættelse af ekstraordinær Dommer fornødiges, bliver denne i Henhold til § 33 i ovennævnte Lov at bestikke af Amtmanden i Nordlands Amt med saadan Godtgjorelse, som af Departementet for det Indre bestemmes. Den ekstraordinære Dommers Jurisdiktionsomraade falder sammen med Opsynets.

Departementet for det Indre bemyndiges til at træffe de fornødne nærmere Bestemmelser angaaende Opsynets Virksomhed og Organisation.

Sjælfste Resolution

10 Aug.

af 10de August.

I Henhold til Lov angaaende Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 bestemmes, at Hare i Nordre Trondhjems Amt indtil videre, dog ikke udover et Tidrum af 5 Aar fra 1ste Januar 1895 at regne, ikke maa jages eller dræbes fra 1ste Mai til 1ste September.

Herved gøres ingen Forandring i det i Sjælfste Resolution af 23de Oktober 1883 Post 2 indeholdte Forbud mod i Tiden fra 15de Marts til 15de Oktober i nævnte Amt at benytte Snaarer, Faldstokke eller andre Fangstindretninger til Fangst bl. a. af Hare.

Sjælfste Resolution

af 17de August.

Udgiver: E. R. Bæzmann.

Grøndahl & Søn Bogtrykkeri.